

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/10628 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 14 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 15 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

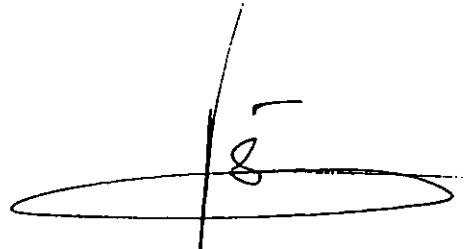
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

307.

Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 10628

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 14 augustus 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Chinese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: M.J. Baaij, immigratiedeskundige te Lisse,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. W.S. Leenders, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)
te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 7 juni 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 1 februari 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 28 februari 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 14 juni 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiser heeft op 9 september 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvraag is afgewezen bij besluit van 13 september 2001. Eiser heeft nagelaten om een rechtsmiddel tegen dit besluit aan te wenden, waardoor dit besluit in rechte onaantastbaar is geworden.

zaaknummer: AWB 06 / 10628

2

2.3 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn onderhavige aanvraag de volgende documenten overgelegd:

- twee verklaringen van de openbare veiligheidsdienst te _____ in de provincie _____ één gedateerd 24 juli 2001 en één ongedateerd. De verklaring van 24 juli 2001 heeft eiser eerst in januari/februari 2004 ontvangen;
- een brief van de moeder van eiser, gedateerd 15 mei 2004;
- een brief van een vriend van eiser, ongedateerd;
- algemene informatie over Tibet van Human Rights in Tibet, Amnesty International en Tibetan Centre for Human Rights and Democracy.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) te vermelden. Wanneer geen nova worden vermeld, kan het bestuursorgaan ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2.5 In casu is sprake van een eerder afwijzend besluit, namelijk het besluit van 13 september 2001, waarbij eisers aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen. De rechtbank zal dan ook slechts ambtshalve beoordelen of eiser aan zijn huidige asielaanvraag nova ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nova rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.

2.6 Voor de in artikel 4:6 Awb beschreven handelwijze is redengevend dat de rechtspraak ertegen dient te waken dat het doen van een nieuwe aanvraag leidt tot het scheppen van een nieuw besluit dat door de rechter volledig zou moeten worden of kunnen getoetst met uitholling van formele rechtskracht die aan een eerder onherroepelijk of rechtens onaantastbaar geworden beslissing eigen is.

2.7 Indien al moet worden aangenomen dat de verklaring van 24 juli 2001 niet bij de eerdere aanvraag van 9 september 2001 had kunnen worden overgelegd, geldt het volgende. Uit onderzoek van Bureau Documenten van de IND is gebleken dat de verklaring hoogstwaarschijnlijk niet door de bevoegde autoriteiten is opgemaakt en afgegeven. Nu eiser geen contra-expertise heeft laten uitvoeren dan wel concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd op basis waarvan moet worden getwijfeld aan de juistheid van het onderzoek van Bureau Documenten, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid van de juistheid van het onderzoek heeft mogen uitgaan en derhalve heeft kunnen concluderen dat aan de verklaring geen geloof kan worden gehecht.

2.8 Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 oktober 2001 (200104321/1) is de rechtbank van oordeel dat gelet op het feit dat één van de overgelegde verklaringen van de openbare veiligheidsdienst te

zaaknummer: AWB 06 / 10628

3

alsmede de overgelegde brief van de vriend van eiser ongedateerd zijn, niet kan worden vastgesteld of deze bij de eerdere aanvraag hadden kunnen en behoren te worden overgelegd. Aangezien eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat dit laatste niet het geval is, kunnen deze ongedateerde stukken niet worden aangemerkt als nova.

- 2.9 Ten aanzien van de overgelegde brief van de moeder van eiser gedateerd 15 mei 2004, overweegt de rechtbank als volgt. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling kunnen nieuw gestelde feiten en veranderde omstandigheden slechts dan als nova worden aanvaard indien er sprake is van informatie uit objectieve bron. De moeder van eiser is in relatie tot eisers nieuwe aanvraag geen objectieve bron. Derhalve kan deze brief niet als een novum worden aangemerkt.
- 2.10 Het is de rechtbank ten slotte gebleken dat de overgelegde algemene informatie over Tibet niet specifiek betrekking heeft op het asielrelaas van eiser.
- 2.11 Gelet op bovenstaande overwegingen kunnen de bij de aanvraag gestelde nieuwe feiten of veranderde omstandigheden niet kunnen afdoen aan het eerdere afwijzende besluit van 13 september 2001. De rechtbank zal het beroep dan ook ongegrond verklaren.
- 2.12 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 10628

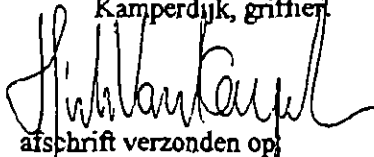
4

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

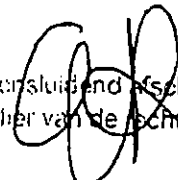
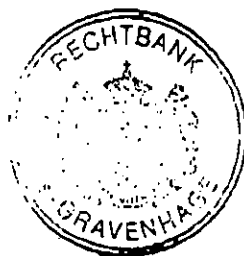
Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 14 augustus 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. H. van Kamperdijk, griffier.

afschrift verzonden op

15 AUG. 2007

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor conclusie en afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Breton c.s.
ADVOCATEN

**AAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE**

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen;

te dezer zake domicilie kiezende te Lisse aan de Vuursteeglaan nr 14 (Postbus 100, 2201 AC Lisse), ten kantore van M.J. Baaij die in deze als gemachtigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavig hoger beroep in te stellen.

- 9
1. Appellant is geboren op . . . te . . . en bezit de Chinese nationaliteit.
 2. Appellant heeft op 9 september 2002 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
 3. Bij besluit van 13 september 2001 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de aanvraag afgewezen. Appellant heeft tegen dit besluit geen rechtsmiddel aangewend waardoor het besluit in rechte onaantastbaar is geworden.
 4. Op 7 juni 2004 heeft appellant onderhavige aanvraag ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 1 februari 2006 afgewezen. Appellant heeft tegen het besluit op 28 februari 2006 beroep ingesteld. De openbare behandeling van

het beroep heeft plaatsgevonden op 14 juni 2007.

5. Bij uitspraak d.d. 15 augustus 2007 heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Haarlem het beroep ongegrond verklaard.
6. Appellant kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve hij in hoger beroep komt bij Uw Afdeling. De aangevallen uitspraak wordt als bijlage aan dit hoger beroepschrift gehecht.
7. Appellant wenst de volgende grieven tegen de bestreden beschikking aan te voeren.

Grief I: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: " Indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid Awb gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) te vermelden"

Toelichting:

Appellant heeft in onderhavige procedure WBV 2005/57 ingebracht. Tevens heeft appellant het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken ingebracht betreffende China 2004 en 2005. Derhalve heeft appellant een beroep gedaan op de gewijzigde omstandigheden betreffende Tibetanen in China. In het ambtsbericht wordt vermeld dat Tibetanen bij terugkeer naar Tibet het gevaar lopen door de Chinese autoriteiten te worden gearresteerd en in detentie te worden gefolterd en gemarteld. Met name personen die op illegale wijze het land hebben verlaten, zij die politiek asiel hebben aangevraagd of zij die lang buiten Nederland hebben verbleven kunnen bij terugkeer in de negatieve belangstelling komen te staan van de Chinese autoriteiten. Dit punt is in onderhavige procedure veelvuldig naar voren gebracht. Naar aanleiding van het gestelde in het ambtsbericht is het betreffende WBV opgesteld.

Appellant stelt dat verweerder zich in het verweerschrift alsmede ter zitting zich niet op het standpunt heeft gesteld dat WBV 2005/57 niet van toepassing zou zijn op appellant. Verweerder is kennelijk ook van mening geweest dat in het kader van de ex-nunc toetsing het WBV 2005/57 door de rechtbank beoordeeld diende te worden.

Appellant stelt dat de rechtbank het bovenstaande heeft miskend en ook niet heeft beoordeeld. Het betreft hier immers een ex-nunc toetsing en derhalve moet de rechtbank alle gewijzigde omstandigheden in het beroep meewegen. Nu de rechtbank geoordeeld heeft dat dit beleidsonderdeel niet kan worden beoordeeld meent appellant dat hij geschaad is in haar belangen.

Voorts heeft de rechtbank in zijn overwegingen niets gesteld ten aanzien het beroep op artikel 3 EVRM. Appellant heeft in beroep uitdrukkelijk een beroep gedaan op artikel 3 EVRM. Dit ten aanzien van het gestelde in het eergenoemde ambtsbericht. De rechtbank heeft in deze niet beoordeeld of appellant bij terugkeer in Tibet een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Gelet op het gestelde in het voornoemde ambtsbericht is het mogelijk dat appellant bij terugkeer naar China, Tibet, het risico loopt te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met de fundamentele rechten van de mens. Nu de rechtbank heeft nagelaten dit punt mee te wegen in de beoordeling dient het hoger beroep reeds hierop gegrond verklaard te worden.

Grief II: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "gelet op het voorgaande zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren".

Toelichting:

De rechtbank heeft niet op juiste gronden het beroep ongegrond verklaard. Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen. Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend het beroep ongegrond te verklaren

Breton c.s.
ADVOCATEN

Nu dit is nagelaten het WBV 2005/57 in de beoordeling te betrekken alsmede artikel 3 EVRM mee te nemen in de besluitvorming dient het hoger beroepschrift gegrond verklaard te worden.

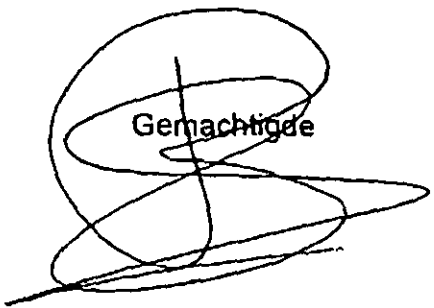
Grief III: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: " Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken".

Toelichting:

Gelet op het voorgaande had de rechtbank niet tot deze uitspraak kunnen komen, had het beroep gegrond verklaard moeten worden en dient verweerder te worden veroordeeld in de proceskosten.

REDEN WAAROM: appellant uw Afdeling verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in eerste en tweede aanleg.

Lisse, 11 september 2007

Gemachtigde

200705630/1.

Datum uitspraak: 18 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/3065 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 9 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 1 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 9 juli 2007, verzonden op 10 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij faxbericht, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld.

Daartoe in de gelegenheid gesteld, heeft appellant zich bij brief, ingekomen op 27 september 2007, nader uitgelaten.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:5, eerste lid, aanhef en tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 6:24 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), wordt een hoger-beroepschrift ondertekend en wordt bij een hoger-beroepschrift zo mogelijk een afschrift van de uitspraak waarop het geschil betrekking heeft, overgelegd.

Ingevolge artikel 85, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover hier van belang, wordt, indien niet is voldaan aan artikel 6:5 van de Awb, het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 6:24 van de Awb, vangt de termijn voor het indienen van een hoger-beroepschrift aan met ingang van de dag na die, waarop de aangevallen uitspraak op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt.

Ingevolge artikel 6:9, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 6:24 van de Awb, is een hoger-beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

2.2. De termijn voor het indienen van een hoger-beroepschrift is ingevolge het bepaalde in artikel 6:8, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 6:24 van de Awb aangevangen op 11 juli 2007 en ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000 geëindigd op 7 augustus 2007.

2.3. Het per faxbericht op 7 augustus 2007 ontvangen hoger-beroepschrift is niet ondertekend. Daarbij is voorts geen afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, overgelegd. Niet gesteld is dat het niet mogelijk was dat te doen. Mitsdien is niet voldaan aan artikel 6:5, eerste lid, aanhef en tweede lid, van de Awb.

2.4. Van het faxbericht is het origineel op 8 augustus 2007 ter post bezorgd en op 15 augustus 2007 bij de Raad van State ingekomen. Weliswaar is dit wel ondertekend en is daarbij wel een afschrift van voornoemde uitspraak gevoegd, maar het is niet tijdig ingediend, nu het niet voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, als bedoeld in artikel 6:9, tweede lid, van de Awb. Er is niet gebleken van feiten of omstandigheden in verband waarmee redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant in verzuim is geweest.

2.5. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

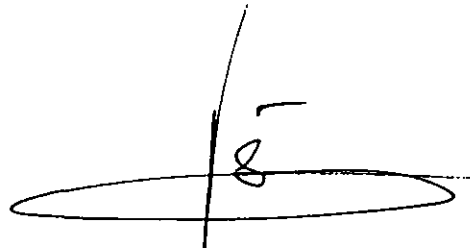
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

91-553.

Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak